

lig ændrede betydningen af de enkelte ord i éns egen interesse. Det har vi i mange tilfælde set fra regeringens side, siden den kom til for 1 år siden.

Nu ser vi det også her: Pludselig bliver krig til fred. Det drejer sig ikke om krig, når man opbygger den største militære oprustning omkring Irak siden 1991, når man er i gang med de mest vidtgående militære forberedelser, så er det fred.

Jeg synes, statsministeren skulle overveje lidt, hvordan han bruger ordene, og gøre sig nogle forestillinger om, om han i længden kan komme igennem med, at det her bare er fred. Det er jo en krig, USA forbereder sig på. Så kan jeg forstå, at regeringen ikke aner, hvad det her tilsagn medfører. Det synes jeg da er dårligt. Man har givet tilsagn om reelt at skulle deltage i den amerikanske krigsførelse med danske bidrag, men man er ikke i stand til i Folketinget her i dag at sige, har tilsyneladende ikke overvejet det overhovedet, hvad det får af konsekvenser for de soldater, der måske skal af sted, dem, man skal sende af sted, og hvordan det her skal håndteres.

Keld Albrechtsen (EL):

Tak for svaret. Men jeg må jo indrømme, at statsministeren veg udenom, for det, jeg spurgte om, var, om statsministeren kan give den efter min opfattelse helt indlysende, simple garanti, at Danmark selvfølgelig ikke vil støtte eller medvirke i en krig, medmindre der ligger et klart og entydigt FN-mandat, som omhandler den konkrete situation.

Når jeg stiller spørgsmålet, er det selvfølgelig, fordi vi alle sammen godt ved, at USA har den opfattelse, at USA mener, de kan tolke allerede eksisterende FN-resolutioner, sikkerhedsrådsresolutioner, og så bruge dem som grundlag for deres egen tolkning og sige, at så kan man godt gå i krig, uden konkret at have en ny sikkerhedsrådsbeslutning om spørgsmålet.

Det var bare det, jeg gerne ville have statsministeren til at præcisere, at den form for tolkning af FN-beslutninger, hvor USA selv overtager tolkningen af, hvad FN har ment, kan den danske regering ikke støtte.

Hvis statsministeren ikke kan svare klart på det i dag, så er det jo, fordi der er noget helt galt i forbindelse med det her spørgsmål. Så kan jeg give statsministeren det løfte, at så vil jeg vende tilbage skriftligt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, det sidste lød nu snarere som en trussel.

Jeg vil blot sige til hr. Keld Albrechtsen, at regeringen baserer sig på sikkerhedsrådsresolution 1441, som ikke tager stilling til teknikken i det videre forløb. Men 1441 siger meget klart, at hvis videre aktion bliver nødvendig, skal sagen tilbage til Sikkerhedsrådet. Og det er det samme, den danske regering siger, at eventuel videre aktion skal være forankret i FN's Sikkerhedsråd. Så vi holder os fuldstændig til resolution 1441.

KL 14.25

Lad mig så sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg prøver ikke på nogen som helst måde at give ordene ny tolkning eller betydning. Hr. Holger K. Niensens og min meningsudveksling dækker jo over, at vi ser dybt forskelligt på verden. Men det er ikke nyt, sådan var det også i 1980'erne, og det er bedst til at illustrere, hvad det er, vi står over for her.

I 1980'erne havde vi diskussionen om den såkaldte dobbeltbeslutning, som gik ud på, at NATO sagde til Warszawapagten: Nu bygger vi et stærkere arsenal af våben op i NATO, hvis ikke I i Warszawapagten sørger for at nedruste. Det var hr. Holger K. Nielsen også imod dengang, og hr. Holger K. Nielsen var med til at tvinge den daværende regering til at tage afstand fra det og føre fodnotepolitik.

Men strategien virkede. Ved denne trussel, ved denne trussel om oprustning i NATO fik man nedrustningen, fordi det kunne Warszawapagten ikke klare og brød derfor sammen, og den kolde krig blev afsluttet.

Det er somme tider sådan, vil jeg gerne sige til hr. Holger K. Nielsen, at man skal true med krigen for at få freden. Det er alt sammen for at undgå krig, og det er nøjagtig det samme med Saddam Hussein. Han har kun respekt for én ting, og det er, at det internationale samfund står ubrydeligt sammen og fortæller, at det har en konsekvens, hvis han ikke retter sig efter FN's Sikkerhedsråds resolutioner.

Men det er da ikke, fordi der er nogen, der ønsker krigen. Det er da ikke krigsforberedelser. Det er forberedelser til at sikre, at det her får en fredelig udgang, for vi ønsker selvfølgelig alle, at det her skal have en fredelig løsning.

Hermed sluttede spørgsmålet.